

ОСТАНИ ЗАВИНАГИ

За да те обичам Слънце,
Аз, най-смуглата от златните планети,
повярвай, че съм предишната звезда,
от кулата на любовта космична...
Най-малката Свиткин.

Танцуваща върху ръба на сърпа лунен.
Разискряща ореолът му изнурен...
В градините ти слънчеви
с устни ненаситни и смелост жертвена
за ужас на капризните красавици,
понесли над главите си чадъри -
опазващи ги от лъчите ти любвеобвилни...

Безумно те целувах в обкова на преданието!
В магма - изричаща прокълнато бъдеще.

За теб бяха милионите ми ласки!
Птици безсмъртни с пурпурни крила...
Цвят от девствената роза първобитна.

Живот, отмерен с капкомер
от космичния съд надменен,
тегне над любовта ни.
Отмерва капка по капка - безкрайна война...
Не, не бива да е пусто сред меридианите
и двата ми полюса!
Децата ни сирачета да растат!
На хоризонта ми - остани завинаги!
Да те обичам, Слънце!